

29 Mars. Tisdag.

Jag arbetar nu mycket på skolan,
i mitt tycke blir det fullare för hvar
dag. Jag sovnde i natt om Dije och
Olga, de äro nu förlovade igen! Om
de nu bara blefve lyckliga O. hvad jag
önskar det! Så länge de nu ha fått
lida, det skall väl någon gång vara
godt. Dr V. skall hafva konsert på
Teatern och har bedt mig sjunga,
men jag vill ej. Icke af öghinhet, ty
jag gjorde det gerna för hans skull,
men emedan det ^{är} för egenkärt ut, när
man icke kan mera. El. och jag ha
gått i qväll för sista gången en
lång förtjusande promenad, långt
bort från staden. Så skönt det är att
någon gång komma ut åt. Och all-
tid är himlen så vacker efter när
solen gått ned. Först voro vi tysta
ty jag var kall, men så glömde jag